

Azərbaycan yeni reallıqlar yaratdı...

özümüzə qaytardı. İnanırsınız, artıq neçə ziyalıdan, yetkin insandan eşitmişəm ki, “əldə etdiyimiz zəfər möcüzəmi, gerçəkmi?” – deyə düşüncələr hakimdir şüurlara... 8 noyabr günü – dövlət başçısı Şuşanın azad olunduğunu elan edən gün, bizim ailə də çoxları kimi şəhərə, ümumxalq yürüşünə çıxdı, lakin mən özüm tək qalmaq istədim, özümle söhbət etdim,

Noyabrın 11-də Silahlı Qüvvələrin Müzəffər Ali Baş Komandanı İlham Əliyev və birinci xanım Mehriban Əliyeva 1 saylı Kliniki Tibbi Mərkəzə gələrək, orada müalicə alan hərbcilərimizlə görüşdü. Bu, Vətən Müharibəsi zəfərlə bitdikdən sonra əsgər və zabitlərimizlə ilk görüş idi. Belə bir görüş 44 günlük savaşın ilk ikinci günündə də keçirilmişdi. O zaman Ali Baş Komandan şiddətli döyüşlərin getdiyi bir vaxtda – sentyabrın 29-da Mehriban xanım Əliyeva ilə birlikdə, Müdafiə Nazirliyinin Mərkəzi Hərbi Klinik Hospitalında müalicə olunan hərbcilərimizlə görüşmüşdü. Budur, döyüşlər bitəndən sonra da Ali Baş Komandan xanımı ilə birlikdə ilk qələbə təbrikini çatdırmaq üçün məhz hərbcilərin görüşünə gəldi. Yaralı hərbcilərimizin görüşünə... Burada, əlbəttə, dərin anlam var. Cənab Prezident dəfələrlə vurğulayıb ki, nə qədər çağdaş texnika, texnologiyaya sahib olsaq da, döyüşü əsgər aparır, bayrağı əsgər qaldırır.

1 saylı Kliniki Tibbi Mərkəzdəki görüşdə də bu mövzuya xüsusi vurğu edən dövlət başçısı dedi: “Bu gün bizim əldə etdiyimiz qələbə və apardığımız hərbi əməliyyatlar həm texniki imkanlar baxımından, eyni zamanda, operativ addımlar, əməliyyatların hazırlanması və icra edilməsi baxımından bütün dünyada öyrənilir. Bu, yeni nəsil müharibə üsuludur, hansı ki, planlaşdırma, texniki təchizat, texnologiyaların tətbiqi, əməliyyatların düzgün planlaşdırılması və həyata keçirilməsi, hərbcilərimizin döyüş qabiliyyəti və mənəvi ruh birləşir, vəhdət təşkil edir. Ancaq mən bunu artıq bir neçə dəfə demişəm, bu qələbəni qazanan bizim texniki vasitələr yox, əsgər və zabitlərimizdir. Onlar torpağımızı düşməndən qarış-qarış azad edə-edə bu Qələbəni, bu Zəfəri xalqımıza nəsib etdilər. Ona görə bu qələbənin birinci qəhrəmanı Azərbaycan əsgəridir, Azərbaycan zabitidir və hər kəs bunu bilməlidir”.

Prezident dəfələrlə bildirib ki, mən xalqıma həmişə həqiqətləri

demişəm, nə söz vermişəmsə, onu yerinə yetirmişəm. Və o da bəllidir ki, ölkə olaraq iki cəbhədə mübarizə aparırıq: COVID –19-la qlobal mübarizənin ən önəmli örnəklərini yaradan ölkə olaraq, kütləvi şəkildə işğalçılıq infeksiyasına yoluxmuş düşmənlə də mübarizə aparmış və qalib gəlmişik! Gecə-gündüz Vətənin müdafiəsində fədakarlıqla savaşmış hərbcilərimizi müalicə edən həkimlərimiz də gecə-gündüz mübarizə içində olub. Azərbaycan həkimi iki cəbhədə fədakarlıq edib: həm əsgərlərimizin yaralarını sarıyıb, onların qulluğunda durub, onların öz sağlamlığına qovuşması üçün çalışıb, həm də qlobal pandemiyanın –yoluxmaların qarşısının tezliklə alınması işində öz töhfələri ilə çıxış edib! Bu, özünəxas qəhrəmanlıqdır, bir Azərbaycan örnəyidir.

Azərbaycan Prezidentinin yaralı hərbcilərimizlə uzun illərin tanışsı, doğması, necə deyərler, bir ailə üzvü kimi danışması, davranması, əsgər və zabitlərimizə xüsusi münasibətin parlaq

təcəllasıdır. Məhz orada verilən ismarıclar ibrətamizdir. Müzəffər Ali Baş Komandan öz əsgər və zabitlərini təbrik edir, hərbi və siyasi-diplomatik cəbhədə yaşamışlar barədə onlarla dərdləşir, onlara ürək sözlərini söyləyir. Hər nə qədər hərbi, siyasi-diplomatik cəbhəyə aid söhbət getsə də, cənab Prezidentin, onun xanımının yaralı hərbcilərimizlə görüşü, əsgər qardaşlarımızla rəftarı sevinc və qürur qarışıq kövrəklikdir.

Prezidentin Vətən müharibəsində əldə edilən parlaq qələbədə hərbcilərin rolunu, fədakarlığını xüsusilə vurğulaması, onların müalicəsi və xəstəxanadan sonrakı həyatı üçün bütün gərəkən tədbirlərin görülcəyini elan etməsi həyəcanvericidir, nəciblik

örnəyidir, dərin inam aşılایıcıdır. Ali Baş Komandanın hərbcilərdən tibbi maskaları çıxarmağı xahiş edərək, hamının bu qəhrəmanları üzdən tanımasını istəməsi duyğulu idi, xoş idi...

Bəli, Ali Baş Komandanın hərbcilərə olan dərin sayğısından, örnək həssaslığından aldığımız vətəndaş zövqündən danışırıq. “Gəlmişəm deyim ki, mən hər zaman sizinlə bir yerdə olacağam. Mənə arxalana bilərsiniz. Bizim qəhrəman döyüşçülərimiz gələcək həyatda da daim mənim nəzarətim altında olacaqlar.” Cənab İlham Əliyevin sözləridir. Yaralı hərbcilərlə görüşdə də, böyük salonlarda, böyük toplantılarda, qurultaylarda olduğu kimi, dövlət başçısı ayağa qalxaraq, görüş iştirakçıları ilə birgə

şəhidlərin xatirəsini sükutla yad etdi. Təsadüfi deyil ki, Ali Baş Komandan Şuşanın azad edilməsi xəbərini də məhz Şəhidlər Xiyabanından xalqa müraciəti ilə bildirmişdi...

Artıq Azərbaycanın həyatında yeni xoşbəxt dövr başlayır. Xəyalımız qanadlı, atımız dördnalı, topumuz uzaqmənzilli, fərəhimiz könlümüz dolu... inamımız sabit! Azərbaycanın yeni inkişaf tarixi başlamışdır!

Bu intibahın başlanğıc günlərində Fransadan, Kanaadan bəzi səslərin eşidilməsi təəccüblü deyil. Ermənistanın məğlubiyyətini sinirə bilməyiblər... Daha başqa yaramaz səslər də gələ bilər, amma hər kəs bir kərə anlamalı, qəbul etməlidir ki, dünya dəyişib, Azərbaycan inkişaf edib,

Azərbaycan qələbə qazanıb, Azərbaycan öz Dövlət Məni döşməni üzərində müzəffər şəkildə təsbit və təsdiq edib. İndi güclü Türkiyə qardaşı Azərbaycanla ya hesablaşacaqlar, ya da boş yerə enerji itirəcəklər. Əgər enerjinin itməməsi qanununu xatırlasaq, o zaman, demək ki, “itirilən enerji”, başqa şəkildə təzahür edəcək. Məsələn, Ermənistanın Qarabağda itirdikləri İrəvan küçələrində, Paşinyanın boş qalan Baş nazir iqamətgahında, məzmunuz Ermənistan Milli Məclisində təcəlla edir... Haqsızlıqla irəli getmək, nə etsən də, mümkün olmayanda, geri getmək alternativini də varmış... Bizim Müzəffər Ali Baş Komandanımız, bizim Müzəffər Ordu-muz başımızı buludlara dəyəcək qədər uca etdi, milli qürurumuzu

özümle dərdləşdim... Şuşanın işğal edildiyini eşitdiyim günü xatırladım... o günə, o illərə kövrəldim... bu günə, gələcək illərə sevindim... özümə süfrə açdım, təbrik ismarıcları yazdım, təbrikləri qəbul etdim, sonra duyğularımı toplaya bildiyim qədər bir yazı yazdım... Daha sonra şəhərdən qayıdan ailə üzvlərinin şəhər təəssüratları ilə tanış oldum və gecədən xeyli keçmiş, uzun illərdən sonra ilk dəfə Şuşa xəyalı ilə deyil, möcüzə Şuşanın idraka nüfuz edən böyük fərəhi ilə yastığa baş qoydum...

“Yastığı Vətən daşı, yorğanı qar” olan igidlərə hər zaman böyük sevgilər – sayğılar!

Əkbər QOŞALI